

УДК 330.341.1:631.11

КЛАСИФІКАЦІЯ ІННОВАЦІЙ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ КОМПЛЕКСІ

¹Денисенко М.І., к.т.н., доцент, ²Дев'ятко О.С., к.т.н., ст. викл.

(¹ВП НУБіП України «Немішаївський агротехнічний коледж»)
(²Національний університет біоресурсів і природокористування України)

Державна підтримка аграрного сектору у розвинутих країнах світу є важливим напрямком їх економічної політики. Значущими стратегічними напрямами розвитку сільського господарства і всього агропромислового комплексу є науково-дослідний прогрес та інноваційні процеси, які дозволяють вести безперервне оновлення виробництва на основі опанування досягнень науки і техніки. Категорія «інновація» була введена одним із видатних американських вчених Й. Шумпетером [1].

Впровадження інноваційних технологій в процеси виробництва за державної підтримки сприяє динамічному та конкурентному розвитку АПК України, залученню молодого покоління спеціалістів, кваліфікованих кадрів в сільську місцевість, у комфортні умови проживання на високотехнологічних посадах.

За предметом і сферою використання інновацій в АПК вважається доцільним виділити чотири їх типи: селекційно-генетичні, техніко-технологічні і виробничі, організаційно-керовані та економічні, соціально-екологічні.

Основним на що необхідно звернути уваги це на можливість класифікації інновацій в агропромисловому комплексі.

В загальному випадку інновації поділяються на дві основні складові: технологічні (характеристика інтенсивності розвитку виробництва) і не технологічні (організаційні, управлінські, правові, екологічні та інші характеристики). За типами ознак вся різноманітність інновацій класифікується наступним чином (рис.1).

Дослідження, виробництво і споживання – основні базові складові структури інноваційного процесу. Інноваційний процес починається з перспективної ідеї та закінчується отриманням прибутку від її реалізації.

Найбільший вплив на інноваційний процес в АПК має його низький рівень платіжної здатності за науково-технічну продукцію. Цьому також не сприяє і відсутність у більшості сільськогосподарських підприємств власних грошових заощаджень, що в свою чергу супроводжується обмеженістю бюджетних джерел фінансування, і стає практично неможливим виділити на інноваційні зміни кошти не дозволяють їм займатися освоєнням нових технологій.

Рис. 1 Класифікація інновацій

Одна із особливостей аграрного сектору полягає в тому, що поряд з промисловими засобами виробництва активну участь у відтворенні технологічного процесу приймають живі організми – тварини і рослини. Розвиток їх підпорядкований дії природних законів і залежить від таких факторів, як клімат, погодні умови, тепло, волога, світло.

Розширене відтворення у сільському господарстві відбувається у взаємодії економічних і звичайно біологічних процесів. Тому при управлінні інноваціями треба враховувати вимоги не тільки економічних законів, але й законів природи: рівнозначності, незамінності та сукупності життєвих факторів, законів мінімуму, оптимуму і максимуму.

Комплексний характер інновацій в АПК пред'являє специфічні вимоги до інноваційного механізму (нормативно-правовій базі інноваційного розвитку, організації і управлінню, інноваційному маркетингу, розвитку інноваційної структури).

Висновки: 1. У сучасній економіці роль інновацій значно зросла. Без використання інновацій неможливо створити конкурентоздатну продукцію, що має високу ступінь наукоємності і новизни. 2. Інновації відносно АПК – це нові технології, нова техніка, нові сорти рослин, нові породи тварин, нові методи профілактики і лікування тварин, нові форми організації і фінансування виробництва.

Список літератури:

1. Шумпетер Й. Теория экономического развития (исследование предпринимательской прибыли, капитала, кредита, процента и цикла конъюнктуры)/ Й.Шумпетер.-М.:Прогресс, 2000.-563 с.

2. Санто Б. Инновации как средство экономического развития / Б.Санто.- М.: Прогресс, 2001.-397 с.